

**Teoria opieki międzyludzkiej
- wykłady
prof. Zdzisława Dąbrowskiego**

15 października 2004 roku odbyła się inauguracja I edycji Studiów Podyplomowych z Pedagogiki Opiekuńczo-Wychowawczej powołanych na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych. Studia rozpoczęły się sześciogodzinnym wykładem prof. Zdzisława Dąbrowskiego na temat: „Wybrane elementy teorii opieki. Model pojęciowy opieki i opiekuna”. Wykład, chociaż był bardzo bogaty w treść, długi, wzbudził żywiołową i interesującą dyskusję. Na twarzach uczestników widoczne było zaciekawienie. Spotkanie było wspaniałą ucztą intelektualną, którą przerwały jedynie względy obiektywne, bardzo późna, wieczorna godzina. Profesor Z. Dąbrowski bowiem z taką pasją wyjaśniał podejmowane zagadnienia, odpowiadał na pytania, a studenci wypowiadali tak trafne spostrzeżenia, że nikt nie patrzył na zegarek. Jeszcze raz relacja Mistrz – Uczniowie miała okazję ukazać swoją potęgę.

16 października 2004 roku wysłuchać wykładu prof. Z. Dąbrowskiego mieli okazję studenci zaocznych studiów magisterskich, głównie specjalności pedagogika opiekuńczo-wychowawcza. Uczestniczyło w nim także wielu studentów innych specjalności. Było to tym cenniejsze, że zrozumienie działalności opiekuńczej, jej profesjonalizacja, są istotne dla każdego pedagoga, nauczyciela, rodzica, człowieka. Wykład był wydarzeniem przede wszystkim naukowym, lecz była to także okazja osobistego poznania autora polskiego podręcznika, pt. „Pedagogika opiekuńcza”, uważanego za dzieło o bardzo wysokim stopniu teoretyczności, trudne do zrozumienia i wymagające dobrej znajomości dyscypliny. Wykład prof. Z. Dąbrowskiego pokazał jednak, że każda teoria może być przekazana w interesujący, czytelny i prosty sposób, który nawiązuje do realnej rzeczywistości praktyki opiekuńczej. Oczywiście uczestnicy zrozumieli także, że takie proste jest to tylko dla Profesora. Wykład wzbudził zachwyt, co wyrażono w oklaskach oraz wypowiedziach po jego zakończeniu.

Najczęstszym komentarzem ze strony słuchaczy powtarzającym po wykładzie było: „szkoda, że trwał on tylko dwie godziny. Czy Profesor Dąbrowski przyjedzie do nas jeszcze?”

*Grażyna Gajewska**

* Autorka jest adiunktem w Zakładzie Pedagogiki Opiekuńczej i Specjalnej i organizatorem spotkań

**Obóz adaptacyjny
Naukowego Koła Pedagogiki Opiekuńczej**

Dnia 11 listopada odbył się wyjazd do Karlowa, zorganizowany dla studentów III roku OIPŚ. Głównym celem wyprawy było zintegrowanie starszych i młodszych studentów specjalności *opieka i pomoc środowiskowa*, a także należących i nie należących do Studenckiego Naukowego Koła Pedagogiki Opiekuńczej, a dodatkowo wzbogacenie naszego warsztatu metodycznego, poznanie działalności Koła, poznanie domu dziecka jako placówki opiekuńczo-wychowawczej oraz wypoczynek w górach.

Wyruszyliśmy o godzinie 9.00, w składzie 18-osobowej grupy pod opieką dr Grażyny Gajewskiej i mgr Aleksandra Matusiak. O godzinie 14.00 bez żadnych problemów

dojechaliśmy do Karlowa. Po zakwaterowaniu się w pokojach wyruszyliśmy od razu kamiennymi schodami na Strzeliniec, by podziwiać przepiękne widoki – a było na co popatrzeć. Pogoda nas miło zaskoczyła, gdyż jak na tę porę roku było bardzo ciepło i słonecznie. Chociaż chodziliśmy w samych swetrach mieliśmy okazję zobaczyć, a nawet dotknąć pierwszy, tegoroczny śnieg. Droga na sam szczyt nie była łatwa (w końcu skończyliśmy na pierwszym roku), ale mimo to byliśmy chętni dalszych wrażeń – i to nas zgubiło, gdyż zabłądziliśmy. Drogę powrotną do ośrodka wskazał nam przypadkowo spotkany leśniczy, dzięki czemu dotarliśmy na miejsce z niewielkim tylko opóźnieniem. A tam szybka herbata, kanapka, czyste spodnie i do dzieła! Rozpoczęliśmy zajęcia warsztatowe z panią mgr Anną Szczęsną. Mimo zmęczenia potrafiła nas uaktywnić i pobudzić do twórczego działania. Poznaliśmy lepiej siebie oraz proces konstruowania ciekawych spotkań wychowawczych z dziećmi. Chociaż zajęcia trwały kilka godzin, wciągnęły nas do tego stopnia, że straciliśmy poczucie czasu. Godzina 20.00 – krótka przerwa na kolację i znowu zajęcia, tym razem prowadzone przez panią mgr Aleksandrę Matusiak. Odmiennością tych zajęć była muzyka, która towarzyszyła nam niemal przy każdej zabawie. Dzięki tym warsztatom poznaliśmy wiele ciekawych i skutecznych metod pracy z dziećmi, o czym przekonaliśmy się w praktyce. Po dniu pełnym wrażeń przyszedł czas na sen i relaks we własnych pokojach.

Kolejny dzień – kolejne wyzwania. Już od samego rana zaczęliśmy przygotowywać, pod okiem pani Ani, plan zajęć dla dzieci z Domu Dziecka w Kłodzku. Poszło nam to sprawnie, więc mogliśmy ruszyć na podbój gór. Tym razem naszym celem były Błędne Skały. Droga była dłuższa niż poprzedniego dnia, ale szlak wydawał się łatwiejszy do przejścia. Po dwóch godzinach marszu dotarliśmy do bram labiryntu Błędnych Skał, gdzie czekał na nas ciepły żurek, grochówka i chleb ze smalcem i skwarkami. Po zapełnieniu żołądków wkroczyliśmy w skalny labirynt. Wąskie korytarze nie stanowiły dla nas większej przeszkody – wciągnęliśmy brzuchy i do przodu! W tym przypadku droga powrotna do ośrodka przebiegła szybko i sprawnie. Godzina 18.00 – to jeszcze nie czas na odpoczynek. Mimo zmęczenia, które nie przeszło bez echa, zaczęliśmy dokładnie opracowywać plan zajęć przeznaczony dla dzieci z Domu Dziecka w Kłodzku – ile głów, tyle pomysłów. Burzliwe dyskusje doprowadziły nas w końcu do porozumienia, a wszystkie niesnaski załagodziła wieczorna pizza przygotowana przez nas samodzielnie i wspólne śpiewanie przy gitarze.

Następnego dnia spakowaliśmy się i o godzinie 9.30 pojechaliśmy do Domu Dziecka w Kłodzku. Po przybyciu na miejsce zabraliśmy się do przygotowania sali, w której miały się odbyć zajęcia. O 11.00 zaprosiliśmy zniecierpliwione dzieci do wspólnej zabawy. Propozycje naszych gier i zabaw bardzo im się spodobały i z zaciekawieniem czekały na kolejne. Czas szybko minął i zarówno my, jak i dzieci czuliśmy niedosyt. Po skończeniu zajęć zostaliśmy zaproszeni na poczęstunek, a następnie dzieci oprowadziły nas po domu, który, jak można było zauważyć, był starannie przygotowany na nasz przyjazd – Iłnił w każdym kącie. Poproszono nas także o wpisanie się do kroniki pamiątkowej i wręczono nam piękny obrazek wykonany przez dzieci, który zawsze będzie nam przypominał o gościnności zarówno wychowanków jak i opiekunów Domu Dziecka w Kłodzku. Na zakończenie naszego pobytu w placówce odbyliśmy rozmowę z samymi pracownikami domu, którzy podzielili się z nami swoimi przeżyciami i doświadczeniami. Przekonaliśmy się jak trudna i wymagająca po-

święcenia jest praca w Domu Dziecka. Po chwili refleksji nadszedł czas na pożegnanie. Nie tak łatwo było nam odejść, gdyż nawiązała się między nami a dziećmi sympatia. Czas mijał jednak nieubłaganie i musieliśmy niestety ruszyć w długą podróż do domu.

Pobyt w Karłowie zostanie na pewno długo w naszej pamięci, gdyż wywieźliśmy stamtąd wspaniałe wspo-

mnienia i przeżycia, o których dodatkowo będą nam przypominać zdjęcia, których wykonaliśmy setki.

Joanna Skubek, Beata Bielińska*

* Autorki są studentkami III roku *pedagogiki* specjalności *opieka i pomoc środowiskowa*

Seminaria Instytutu Fizyki

Seminaria odbywają się we wtorki o godzinie 11:15. Szczegółowe informacje można znaleźć na stronie internetowej Instytutu Fizyki. W listopadzie i w grudniu odbyły się następujące seminaria:

- „Strategie przetrwania w modelach sieciowych” – prof. dr hab. Andrzej Pękalski – Instytut Fizyki Teoretycznej, Uniwersytet Wrocławski, 09.11.2004,
- „Rozpraszanie na zakrzywionych drutach kwantowych” – dr Sylwia Kondej, Instytut Fizyki Uniwersytetu Zielonogórskiego, 16.11.2004,
- „Dynamika niejednorodnie naładowanych polimerów” – prof. dr hab. Andrzej Drzewiński, Instytut Matematyki i Informatyki, Politechnika Częstochowska, 23.11.2004
- „Odzworowania dodatnie, stany a splątanie” – prof. dr hab. Władysław A. Majewski, Instytut Fizyki Teoretycznej i Astrofizyki Uniwersytetu Gdańskiego, 30.11.2004,
- „Tajemnica spinu” – prof. dr hab. Jan Stankowski, Instytut Fizyki Molekularnej PAN w Poznaniu, 07.12.2004,
- „Konkurencyjne oddziaływania w modelu Hubbarda. Dokładne rozwiązanie dla dimeru” – dr Bogdan Grabiec, Instytut Fizyki Uniwersytetu Zielonogórskiego, 14.12.2004

Kepleriada

15 listopada 2004 roku odbyła się Kepleriada w 374

rocznicę śmierci Johannesesa Keplera, który ostatnie lata swego życia spędził w Żaganiu. Imprezy odbywały się w Żaganiu i w Zielonej Górze. Zaprezentowane zostało pierwsze polskojęzyczne wydanie dzieła Keplera „Sen” („Somnium”). Organizatorem przedsięwzięcia był prof. dr hab. Janusz Gil z Instytutu Astronomii UZ. Okolicznościowe wykłady wygłosili dr Jarosław Włodarczyk z Instytutu Historii PAN w Warszawie oraz prof. dr hab. Andrzej Kajetan Wróblewski, członek rzeczywisty PAN, z Uniwersytetu Warszawskiego. Przedstawiono również koncepcję budowy planetarium poświęconego Keplerowi.

Konkurs Fizyczny

W dniu 22 listopada 2004 roku odbył się finałny etap konkursu fizycznego dla uczniów szkół gimnazjalnych. Organizatorem konkursu było Koło Nauczycieli działające przy Zielonogórskim Oddziale Polskiego Towarzystwa Fizycznego. Tematyka konkursu dotyczyła własności wody. W pierwszej części etapu uczniowie rozwiązywali zadania, a w drugiej części prezentowali przeprowadzone przez siebie doświadczenia związane z własnościami wody. Instytut Fizyki UZ reprezentował prodziekan WFiA prof. dr hab. Anatol Nowicki, mgr Adam Drzewiecki, mgr Lidia Kozdrowska oraz student IV roku fizyki Waldemar Grabowski.

Lidia Kozdrowska

wydział
fizyki
i astronomii

KEPLERIADA ZAWSZE GROMADZI NAJLEPSZYCH WYKŁADWCÓW I LICZNE GRONO MIŁOŚNIKÓW ASTRONOMII